

בינה ברזל

עד כלות

אין אילות חומקות בשבילים
אין עפרים
במקום שאתה הולך אחי
אין רחמים
יש כאב עד כלות
אתה מת לחיות
מתפלל לאות
על מזבח הכל

דמי אחי
זועקים זועקים
לא קשה ערך
משוח בשמן
נדיב

עוטה עור כנמר
עולה בקר יורד בגיא

עד אחרון הרגבים חונן
טרף טרף הבן
טרף טרף הבן
טרף טרף הבן

אין מנוס

אין מנוח

אין פדות

ובני קין אורבים

הנה המאכלת בני
הנה העצים בוערים
על הארץ אימה גדולה
וירח וצלע גבעה.

כמו ענן

כמו ענן באין אונים
אתה נסחף לעברים
כמו אונים בין הבתרים
דמה נגרף ברהטים
איה הברית
איה ההבטחה
איכה בגדה קריה נאמנה?

כמו ילדון נושק אחיו
בכל לבו עיניו ופיו
אתה אהוב ומאהיב
אתה חלום כמו אביב
הנה אמו הנה אביו
שחים ללא נחום סביב
ורק שתיקת אותה קריה

כמו שאול לאשת אוב
כמו שמשון מול שדה עזה
לעת תפלה או נעילה
אתה האות
אתה התוכחה

בינה ברזל

סוס נורא

איזה סוס נורא
עולה מן המלחמה
סומא.
כנפיו משכלות
וקול הדהרה
עולה מקצה המלחמה
לסופה.
סוס נורא, סוס כחל
סוס נחפה בפז,
פגע-סוס
סוס שעניו מנקרות.
עולה מפאת ים,
מקצה שדה,
מאין אפק מאין סף.
סוס שצהלתו רמה
והוא מגשש את דרכו,
וחרדה...
אין לו פרש,
או נתיב
ואין לו תקנה.

מצבה

אוהז באבן,
לופת דלתות נחשת,
נלבט אל סף בזלת,
נלפת.
סוסו דוהר באין קול,
בתנועה אטית,
של אור ופרגים
ושדה.
בוטשות פרסותיו
ענני חלום,
והוא מתנשא ודוהר
אל שערי רחמים גדולים
של שקיעה ארגמנית,
חולף מהכא לשם.
כמה האבן מתה הערב
כמה הבזלת קשה!